

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCLXXXII. De Prædicatione Christi, & Missione Apostolorum, per
Civitates & Castella Galilææ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

& pro mutatione affectuum variatur : nec propterea parcendum Veritati, quando ad justam reprehensionem vitiorum necessarium est loqui. Neque imitandi sunt Nazareni isti, reprehensionis & correctionis impatientes ; sed omnes defectuum admonitiones, præsertim à Superioribus profectæ, cum gratiarum actione, & emendationis proposito suscipiendæ sunt.

PUNCT. III. *Et surrexerunt, & ejecerunt illum extra civitatem, & duxerunt illum usque ad supercilium montis, super quem civitas illorum erat edificata, ut præcipitarent eum. Ipse autem transiens per medium illorum ibat.* Luc. 4. v. 29. Considera præclarum Exemplum, & insignem effectum Mansuetudinis : non tantum non irascitur Christus sibi irascentibus, neque contendit, neque commovetur ; sed cedit, finitque se duci usque ad supercilium montis : atque ita illius Mansuetudine placati, vel oculis capti, ne eum viderent, innoxium permittunt per medium illorum ire. Sic cedendo adversantibus ; vel contradicentibus innoxius transibis : præsertim medio tutissimus ibis, si ad neutram partem hominum deflectas, nulli adhæreas, neminem fugias.

MEDITATIO CCLXXXII.

De Predicatione Christi, & Missione Apostolorum, per Civitates & Castella Galilee.

Marc. 6. v. 6. Luc. 8. v. 1. & cap. 9. v. 1.

PUNCTUM I. *Et circuibat castella in circuitu docens.*
 Marc. 6. v. 6. *Et factum est deinceps, & ipse iter faciebat*

bat per civitates, & castella prædicans, & evangelizans Regnum DEI: & duodecim cum illo. Luc. 8. v. 1. In obstinatione & duritie stulti ac tardi cordis ad credendum, nec ingratitude, nec persecutione Iudeorum se sinebat abduci, quin totam illorum viciniam per circuitum prædicando peragraret. Qui enim vero Zelo Honoris Divini, Salutis Animarum agitur, nullo prædictorum motetur, sed munere suo constanter, & æquè diligenter fungitur, sive magnum, sive modicum fructum percipiat; sive labores agnoscantur, & grato animo accipiantur, sive nullam gratiam, sed maledicta, & persecutiones referat. Fac, ut hoc indicium veritatis in functionibus tuis experiaris, & ut cessante laudis gratitudine, favore humano &c. à fervore tuo non remittas: ideo Christi Exemplo te ad illum excitat. Simili etiam Zelo te extimula ad Missiones, ubi opus erit, pro Salute Animarum obeundas, quantum incommodas & laboriosas.

PUNCT. II. *Et vocavit Duodecim* (qui ipsum imitabantur, accersendo ad se, *Et capit eos mittere* Luc. 9. v. 12. Marc. 6. v. 7. Considera triplicem potissimum causam, cur Christus Discipulos suos non solitarios, sed binos miserit ad prædicandum (quem morem omnium Religiosæ Familiæ retinent) 1. Ut continuè mutuæ Charitatis exercendæ occasionem haberent, solatium, auxilium, obsequium, sibi invicem præstare possent. Hujus longè maximam habes occasionem in Communitate Religiosa: igitur operam danda, ut utaris, & re ipsa experiaris Veritatem Oraculi Divini Ps. 132. v. 1. *Ecce quàm bonum & quàm iucundum, habitare Fratres in unum*, Et Prov. 18. v. 19. *Frater, qui*

vatur à Fratre, quasi civitas firma. 2. Ut Apostolicæ vitæ sibi invicem testes, custodes, & continui fervoris causæ ac incitamenta essent. Nam rectè Ecclesiastes c. 4. v. 11. ait: *Væ soli, quia, cum ceciderit, non habet sublevantem se; Et si dormierint duo, fovebuntur mutuò: unus quomodo calefiet? Et si quispiam prævaluerit contra unum, duo resistunt ei.* Vide, quomodo ex Religiosæ vitæ Exemplis, & Conversatione cum alijs à quotidianis lapsibus erigaris, ad fervorem Virtutis & Perfectionis inflammeris, & ad resistendum Diabolo roboreris; & quomodo tu vicissim hujusmodi emolumenta alijs præstes. 3. Ut omnibus, etiam Apostolicæ vitæ Perfectionem sectantibus, præberetur Exemplum diffidentiae sui ipsorum, & cautelæ ex Socij præsentia adhibendæ contra pericula & occasiones peccandi: ideo universos admonet S. Paulus ad Ephes. 5. v. 15. *Videte fratres, quomodo cautè ambuletis.*

PUNCT. III. *Et dabit illis potestatem Spirituum immundorum.* Marc. 6. v. 7. Sic etiam à S. Matthæo hic c. 10. v. 1. & passim in S. Scriptura dæmones vocantur; quamvis alioquin Spiritus, & immundities videantur inter se repugnare. Sed etiam videntur inter se repugnare, & malè sonare: Homo Spiritualis, & immundus. Singulariter ergo tibi cavendum est ab omni peccati immunditie; præsertim quia homines Spirituales & Religiosi specialem potestatem acceperunt spirituum immundorum, eos à se repellendi, vincendi, sibi que submittendi, ut ipsi potius succumbant ijs, quos tentant. Unde non timendum, sed implendum est illud monitum Ecclesiastici 2. v. 1. *Fili accedens ad Servitutum DEI, sta in Justitia & Timore (non Spirituum immundorum, sed in Timore DEI filiali) Et prepara Animam tuam ad tentationem.*

L

ME-